

18809.

DISSERTATIO INAUGURALIS
DE
AQUA WISSOKOENSI

QUAM

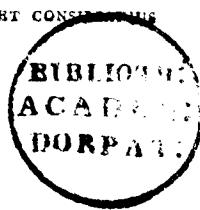
CONSENTIENTE GRATIOSA FACULTATE
MEDICA
UNIVERSITATIS CAESAREAE DORPATENSIS

PRO SUMMIS

IN MEDICINA ET CHIRURGIA
HONORIBUS CAPESSENDIS

SCRIPSIT

JOANNES HENRICUS ZEEH
CHIRURGUS RUSSICUS PRIMI ORDINIS ET CONSILIARIS
TITULARIS

DORP ATI,
LITERIS MICHAELIS GERHARDI GRENZII,
TYPOGRAPHI ACADEMICI,
MDCCCVIII.

P r o o e n i u m.

Observationes maximorum medicorum et antiquiorum et recentiorum demonstrant, fontes medicatos, quibus beneficentia naturae nos donavit, numerari debere inter medicamenta efficacissima, quibus morbi maxime pertinaces saepe cesserint. Haud raro accidit, ut medico ultimum refugium praeberent, aegrotis certissime mederentur, atque artis unicuni fulcrum essent.

D LVI 95

Neque tamen ab altera parte negari potest, aliquos nimium in usu eorum praedicando sibi indulsisse; nonnumquam plures vires iis adscriptas esse, quas saltem non omnes possederunt; et propterea utilitatem a damno, quod intulerunt, esse superatam. In avaritia eorum, quibus cura horum fontium commissa erat, quemadmodum in credulitate vulgi eiusque inscitia et praeconceptis opinionibus quaerendae sunt causae huius abusus.

Tum ad avertendum tales abusum in fonte medicato, quem nunc descripturus sum, tum vero ea quoque de causa, quod in Russia, ratione magnitudinis habita, pauciores fontes noti sunt, ut ii, qui iam innoverint, multo saepius, quam factum est, adhiberi merean-

tur: ex his causis, inquam, inquisivi in fontem medicatum *Wissocoensem*, opera eque pretium me facturum existimavi, si ea, quae ex hac inquisitione provenerunt, publici iuris sacerem.

Quomodo propositum hoc assecutus sim, idonei iudices dispiciant: ad quorum indulgentiam propterea mihi provocandum est, quod mihi, magna praxi medica detento, paululum tantum temporis ad inquisitionem fontis insumere licuit. Retardassem quoque huius descriptionis editionem, nisi magnus aegrotorum numerus, iam per tempus aliquod hoc fonte usorum, eam a me efflagitassent. Velim itaque, opusculum hoc tamquam sciagraphia consideretur, quod quondam, maius si nobis

otium detur, repetitis experimentis et observationibus accurioribus iustum in libri modum excrescit. Quapropter persuasum nobis est, fore ut quivis lector aequus et sincerus benignis oculis levidense hoc munusculum adspiciat.

SECTIO I.

Historia huius fontis.

§. 1.

Historia huius fontis initio obscura ignorantiae antiquitatis velo obtecta est. Nulla vestigia reperta sunt temporis, quando primum fons detectus sit. A remotissimis inde temporibus, accolae rustici, aquam hanc medicatam adhibebant, ad curanda plura morborum et loculum et universalium genera.

§. 2.

Per fortunae aliquem casum, ut videtur, et per phaenomena, ut memorabilia ita inexpectata, primi huius regionis incolae virtutes fontis medicas edocti sunt. Singularis huius aquae et odor et sapor, praeterea illa fontis

conditio, ut numquam, ne immodico quidem frigore hiberno, congelet; utque ipsa glacies continuo liquecat in vase, quod in fontem demittitur; praeterea coenaesthesia, atque varii illi effectus, quos, aqua vel interne vel externe sumta exserebat, omnia haec eos in eam opinionem facile inducebant, inesse huic aquae vires extraordinarias nec consuetas. Tum ulterius experimentis institutis successum conjecturae respondere videbant. Quaedam experimentorum horum empiricorum minus bene successisse, ne admonitione quidem eget; narrant tamen rustici huius regionis, aetate projectiores, aquam multos aegrotos curasse, multos vero saltem levasse.

§. 3.

Quantam maiores fiduciam in viribus medicis huius aquae posuerint, inde iam aliqua ex parte concludere licet, quod fontem sanctum cognominaverant, quodque ei columnam cum imagine matris dei erexerant. Gratus hominum animus ab antiquissimis inde temporibus id effecit, ut viros rara virtute praezerosim benefica praeditos in deorum numero collocarent; idem huius fontis fatum fuit, quem na-

tura viribus salubribus scaturire fecit. Patet inde, maiores iam tum utilitatem fontis novissee eamque refugii instar habuisse, quod miseriariam humanam diminueret, sanitati multos restitueret.

§. 4.

Latinus deinde propagata est huius fontis fama. Experimenta repetita atque observationes evidentius semper vires salubres demonstraverunt; simulque accuratius constituerunt, quibus finibus usus fontis esset circumscribendus. Ex regionibus non solum propinquis, verum remotioribus etiam nonnunquam plures aegroti ad eum concurrerunt, atque, salubritatem eius experti, non raro omnibus malis liberati, laeti sanoque corpore ad patrios lares domesticumque focum reverterunt.

Ex omnibus his causis propositum tandem erat ei, qui nunc praedium possidet, in quo is fons est, *Olsuffiefo*, praefecto militum maiori atque equiti, ut, qua pollet humanitate, pluribus usum huius fontis impertiret et commodiorem et aptiorem. Quapropter ad se invitavit *Entelmannium*, chirurgum ordinum militiae maiorum, ut aquam rimaretur; is, in-

quisitione habita, de viribus huius fontis per quam salubribus nullum dubium sovit; sed, urgentibus laboribus muneris, quo fungebatur, tempus eum defecit, ut experimenta accuratiora et observationes institueret. Postea Brakero, inspectori medicinali Twerensi, atque Augustissimo Imperatori a consiliis aulicis, munus demandatum erat, ut inquisitiones, maiori cum cura faciendas, institueret. Cuius experimenta spem non solum alebant, sed cum certitudine quadam constituere sinebant, aquam hanc medicatam praestantissimis eius generis esse adnumerandam.

Quibus factis, huius fontis possessor, quem iam diximus, rationes necessarias iniit, ut aegrotis, qui, ad adhibendam aquam medicatam sanitatemque restituendam, profecti essent, omnia praesto essent, quae huic proposito cum commoditate aliqua inservire possent.

§. 5.

Exspectandum erat, studium hoc Olsufieffii, praefecti militum maioris et equitis, humanitatis plenius Serenissimo principi ALEXANDRI BARISCHOIDI KURAKIN, ministro interni imperii status, haud ignotum esse posse. Quapropter

praemii loco possessor ordinem equestrem Sanctae Annae classis secundae accepit. Sed latius patuit studium celsissimi huius viri, qui ALEXANDRI Augustissimi et Humanissimi minister bona et utilia quaecunque promovet. Proprium huic fonti constituendum medicum cum annuo salario haud modico curavit, qui aquam diligentius scrutaretur, atque aegrotis, fonte utentibus, consilia bona et auxilium imperiret.

SECTIO II.

Descriptio fontis et regionum adiacentium.

§. 6.

Situs est fons in prato, ad radicem montium leniter acclivium, qui, versus boream praecipue, altius adsurgunt. Verisimillimum est, hos montes officinam continere, quae aquam hanc pretiosam praeparet. Versus meridiem, ultra ducentos passus a fonte, pratum finitur in depressam convallem, udam humidamque, quae sicca aestate in nonnullis locis pedibus perigrari potest. E iugo adspecta regio haec oculos demulcet. Videris tibi magnum hortum,

artis expertem, videre, quem natura pulcherri-
morum lucorum insigni varietate exornaverit.
In collibus agri fertiles et prata florida vicis-
situdine quadam oculos delectant. Haud re-
motius una Viersta abest parvus saltus ex abie-
tibus, qui in calidioribus aestatis diebus amoë-
num frigidumque recessum praebet.

§. 7.

Supremum stratum terrae, fontem ambientis, limosum est atque argillosum; quod sequitur continet multum ochrae ferruginea; profundius etiam, praesertim in montibus septen-
trionalibus, sparsi inveniuntur pyrites sulfu-
reus, et calx.

Orientem versus, duas fere a fonte Vier-
stas, planities illa humida in lacum finitur,
piscibus abundante. A meridie vero atque
occidente tumuli parvi exsurgunt, insignes
grata ecclesiarum, vicorum, agrorum, prato-
rum, camporum parvorumque saltuum modice
distantium varietate, ex quibus omnibus con-
iunctis pulcherrima maioris regionis facies
oritur, oculis acceptissima.

Ad dextram sinistramque ultra ducentas
orgyias ad trecentas usque a fonte descripto duo

alii fontes medicati inveniuntur, quorum pro-
prietates, quae in sensu cadunt, simillimae
sunt illis, quibus fons ipse praeditus est. Per
medium convalem humidam ab occidente ad
orientem parvus fluvius serpit, qui influit in
lacum illum stagnantem. Qui fluvius si pro-
fundius et latius effoderetur, duobus commo-
dis regionem augeret.

1. Ipsa regio siccior salubriorque eva-
ret, facileque in convalli depressa sub arbo-
rum umbra ambulare possemus.

2. Fluvius ipse nos invitaret, ut sereno
tempore naviculis in eo veheremur, quod et
aegrotis et sanatis gratum accideret.

§. 8.

Ipse fons ligneo septo circumdatus est; quod-
vis latus quadrati eius circuitus continet duos Ar-
schines et quinque Verschoccos cum semisse. Al-
titudo aquae a superficie usque ad fundum unius
Arschinis est et septem Verschoccorum. Altius
aqua haud surgere potest, quoniam e castello
fistula aquam initio in occidentem tum in meri-
diem educit. Qua fistula obstructa superficies
aquaee in paucis minutis tribus Verschoccis al-
tius se attollit, ita ut superficies aquae nunc

unum Arschinem emineat supra superficiem prati, fontem ambientis. Depressior etiam aqua in planicie uda est. Ex legibus itaque hydrostaticis origo fontis in loco excelsior quae-renda est; humores enim in fistulis, quarum inter se communicatio est, exceptis tubulis capillaribus, eiusdem semper sunt altitudinis.

§. 9.

Etenim origo fontium non ibi quaerenda est, ubi e terra prosiliunt. Fons, de quo loquimur, orihi videtur ex propinquis montibus septentrionalibus, in quibus ferrum et pyrites sulfureus reperiuntur. Hoc eo verisimilius est, quoniam in eo fontis angulo, qui ad septentrionem vergit, ex terra radius aquae salientis spissus oblique prorumpit.

In medio fonte aqua pluribus locis ad perpendiculum fere ebullit; quae causa est motus semipiterni arenarum in his locis. Ubi aqua prorumpit, ibi facillimo negotio bacillus plures Arsches altus in terram infigi potest; at in cetero fundo hoc non nisi maximis viribus adhibitis fieri potest; unde apparet, fundum fontis non esse paludosum.

§. 10.

Fundus constratus est arena albido-glaucia, admixtis tamen particulis terreis et mineralibus, conchyliis, atque parvis lignis, iisque nigris; ita ut nigrescens fere adspectui sit. Ex quibus si aliquid manu sustuleris, fortem odorrem sulfureum senties. Particulae hae mixtae adhibentur cum laeto successu ad levandas et tollendas conditiones morbosas variis generis nonnullarum corporis humani partium.

Torrentes haud in castellum irrumpere possunt. Quantitas aquae medicatae in fonte asurgit ad 82 pedes cubicos 48 $\frac{5}{3} \frac{7}{4} \frac{6}{5} \frac{3}{7} \frac{2}{3}$ digitos cubicos.^{*)} Iam si pondus pedis cubici septuaginta librarum constituisse, efficietur summa 5741 $\frac{5}{3} \frac{7}{4} \frac{8}{5} \frac{6}{7} \frac{4}{9} \frac{6}{8} \frac{2}{7}$ librarum, quae in spatio unius horae et decem minutiarum e terra scaturit.

Castellum circumdateum est domuncula octangula, quae turris formam refert, undique fenesstras habente et ianuam vitream. Ad fontis latera non solum, sed ubique etiam, ubi aqua haec medicata fluit, crusta remanet e pulvere.

---

^{*)} Arschen est 16 Verschoccorum sive 26 digitorum $\frac{2}{3}$ linearum.

coloris inter flavum et rubrum (ex ochra ferruginea.) Ubi aqua vero stagnat, tunica magnet in superficie coruscans et iricolor.

§. II.

Regiones circumiacentes praeterea a multis hominibus habitatae sunt, atque adspicienti laetissimae. Ex domibus, quae ultra centum passus a fonte in collibus exstructae sunt, prospicienti versus orientem et meridiem numerantur undeviginti vici et 6 ecclesiae, versus occasum vero, duae ecclesiae et quinque vici. Magnam horum vicorum partem possidet Augustissimus Imperator, qui ibi habitant plerumque satis locupletes sunt. Quod maximi in posterum momenti erit. Etenim cum verisimile sit, multos homines hic esse conventuros, facile victus necessarius parari poterit.

Fons situs est in vico Wissoko, qui pertinet ad circulum urbis Kaschin, provinciae Twer. Abest ab urbe, quae caput circuli est, 40 Vierstas; ab urbe, provinciae praeside, 120 V. a Moscovia 185 V. a Petropoli 625 V. Haud longius inde, quam 39 Vierstas, abest urbs Beschez; et 70 Vierstas inde urbs Uglitsch.

SECTIO III.

Qualitates physicae huius aquae medicatae.

§. 12.

Cognitio est naturae historica et empirica, cui, communis sensu duce, medicus practicus gravissima quaeque debet. Propterea, hypothesibus relictis, facta tantum memorabo, quemadmodum phænomena se obtulerunt inquirenti neutramque in partem propensiōri. Quod nifit, facile accedit, ut in conclusionibus leviores simus, atque tenaciores eius, quod animo semel concepimus, atque ea pro veris habeamus, quae tamen nec cum observationibus certis nec cum experientia convenient.

Inquisitionem physicarum qualitatum aquae medicatae triplici ratione institui. Observavi enim

1. *Aquam in fonte.*
2. *Aquam ex fonte haustum per se.*
3. *Aquam altiori temperaturae expositam.*

§. 13.

Aqua in fonte perquam limpida est et pellucida. Distincte per aquam fundus adspici potest. In vas vitreum infusa claritatem crystalli

habet. Quae claritas argumentum praebet arc-tissimae elementorum mixtionis, atque saporis dulcedinem auget.

Sapor multis, qui ad fontem convenerant, gratus fuit; est tamen leviter adstringens et sa-pori atramenti similis. Perquam recreans in-venit in diebus aestivis, nonnullis praesertim horis post prandium; tum eximia cum delecta-tione a quovis bibitur. Quae eius qualitas in-est, ni fallor, in eximio eius frigore. Homini enim qui sanus sit, et manum in hoc fonte teneat per nonnullas minutas, hoc frigus intotabile est; per quartam horae partem prorsus fieri nequit. Ex frigore enim eiusmodi sensus dolorosus oritur, ut manus, ni propere recipiatur, sensum fere amittat; atque vix digitii tunc moveri possunt. Quamvis diversissimis temperaturae externae gradibus, aquae temperies (44° Fahr.) eadem permanet.

Statim ubi domunculam, quae fontem in-cludit, ingressus fueris, senties odorem sulfureum, nares offendentem, qui, cum bibitur, praecipue sentitur, eique similem, quem pulvis pyrius combustus procreat.

Proportio ponderis specifici ad aquae di-stillatae pondus est 1,0059: 1,0000.

Quovis fere temporis momento ex fundo surgunt parvae bullae aeriae, quae per levita-tem specificam; qua praeditae sunt, celeriter superficiem attingunt, ibique evanescunt, re-ceptae in spatiū invisible aeris, fonti su-perfusī; unde hic odorem sibi proprium aqua-tumque accipit. Quarum bullarum multitudo perquam augetur, celeriter imminuta quantitate aquae in fonte, unde impressio in fundum mi-nor fit; elasticitasque aeris in terra inclusi gra-vitatem facilius vincit, atque ex intervallis erum-pere potest.

§. 14.

Aqua ex fonte hausta, per se.

Si vas vitreum hac aqua medicata repletur, atque tranquille influxibus aeris liberi exponi-tur, continuo tum physicae eius qualitates tum chemica elementorum proportio mutantur.

Pluribus horis praeterlapsis multitudo bul-larum aeriarum latera vasis tegit; aliae in fun-do formantur, tum surgunt, vel ipsae per se vel leniter vase moto, ad superficiem atque evanescunt.

Per emanationem harum aeris specierum (gasis carbonici atque gas's hydrogenii) pelluciditas, quam aqua antea habuit, abit, quoniam nonnulla primorum elementorum nunc facultatem coniunctionis cum aqua retinendae omitunt. Turbida haec aquae conditio augetur usque ad finem diei secundi: tum sensim minui incipit, atque plerumque in 80° Fahrenh. aeris externi prorsus evanescere solet versus finem diei quarti. In fundo vasis sediminis loco remanet pulvis flavus.

Acutissimus iam odoratus nihil eius inventiet, quod in aqua minerali recenti maxime nervos affecerat. Nostris sensibus nullus odor percipi posse videtur.

Evanuit praeterea sapor, quoniam id, quod effecerat, (species gasum intelligo) ut partes, saporem efficientes, cum aqua coniungerentur, vel ut rectius dicamus, ut aqua facultate gauderet, solutas has partes in se continendi, diffugit; unde solidae partes se in fundum praecipitaverunt in forma pulveris flavi, modo descripti, quem in sequentibus accuratius scrutatur sumus.

Aqua vero perquam limpida et pellucida remanet, nec sedimen relinquunt, quinque gut-

tis acidi vitrioli rectificati in unam libram aquae medicatae instillatis. Turbida quoque aquae conditio aufugit, atque partes iam praecipitatae rursus solvuntur, eodem guttarum acidi vitrioli numero in eandem aquae medicatae quantitatem instillato.

Multum quoque abest, ut lac, quod huic aquae minerali admiscetur, tam cito acescat, quam id, quod purum remanet, aut aqua miscetur. Ex qua causa multis aegrotis auctor sum, ut aquam hanc medicatam lacte mixtam bibant. *)

§. 15.

Aqua altiori temperaturae exposita.

Immutationes, quarum modo mentionem fecimus, multo celerius et fortius se exserunt, aqua altiori temperaturae in balneo arenae commissa. Bullae aeriae et maiores et plures multo celerius et manifestius surgunt; turbida conditio augetur. Color aquae is fit, qui ex rubro

*) Plura sunt huius mixtionis commoda, quae omnia hic aferre nimis a proposito me detineret. Cf. Fr. Hoffmann de concubio aquarum mineralium cum lacte longe saluberrimo. Hal. 1796.

et flavo commixtus videtur. Sed simulac tempore raturam fervidam accipit, turbidum evanescere incipit; in superficie membrana albida salsa extenditur (gypsum et calx carbonica) atque in fundum eodem tempore praecipitatur pulvis coloris illius rubro-flavi, (ferrum carbonicum.)

S E C T I O IV.

§. 16.

Analysis chemica.

Cl. Hoffmann, cui optima de indagandis aquis mineralibus monita debemus, opinatus est, multa experimentorum, in fontibus institutorum, ad ostentationem tantum servire; atque revera pauca tantum experimenta, sed cum delectu instituta sufficiunt, ad naturam et elementa operantia fontium indaganda. Multum tamen abest, ut effatum huius viri docti ita interpretarer, non opus esse elementis operantibus aquarum mineralium cum cura constitueris; censco potius, saepius maiorem experimentorum chemicorum numerum adhibitum es-

se, ubi minor sufficiebat ad easdem certissimas conclusiones eliciendas.

Inquisivi vero in aquam tum in statu recenti tum ubi ad dimidiā partem evaporata erat, variis reagentibus chemicis adhibitis; ¹⁾ sed quoniam nonnulli apparatum chemicorum haud mihi ad manus erant, quoniamque aquarum medicatarum analysis chemica, quod maximis chemicis ipsique Westrumb in confessō est, difficillima institutu est, ea tantummodo aferam, quae respectu medices habitu maioris momenti visa mihi sunt,

„Haud nobis persuaderi debemus“ (verba sunt Celeberrimi Marcard, in fontis Pyrmonensis descriptione) „per solam chemicam analysin aquae alicuius medicatae omnes eius vires, eiusque rationem, qua operetur, intelligi posse“ etc. Eiusdemque sententiae auctores laudare licet Tissotum, Johnstonum, Troxleum, aliosque nostrae aetatis medicos acutissimos.

1) Praecipue usus sum opusculo *Severgini*, quem praeceptorem me habuisse, grata mente recordor, cf. eius Способъ испытываній минералные воды.

§. 17.

Id certissimum est: naturam per summam omnium suarum virium simul operari; propter ea saepissime in errorem illaberemur, si ex ratione operandi, qua singulae partes constituentes, quas invenissemus, praeditae sunt, conclusionem valere crederemus in communem operationem earum coniunctarum. — Sint quantumvis magni progressus illi, quos temporibus recentissimis ut omnes scientiae naturales, ita praecipue chemiae fecerunt: nihilominus tamen non cum certitudine apodictica contendere possumus, fore, ut in chemica corporum analysi omnia eorum elementa, nullo excepto, nobis innotescant; — atque, et si hoc largiamur, ab altera tamen parte scimus, ex ea compositione qua singula quaedam elementa totum efficiunt, plures qualitatum, quas antea singula elementa possederunt, evanescere, aliasque procreari.

Quid? quod muitos fontes medicatos novimus,²⁾ qui perquam exiguum quantitatem parium constituentium efficacium continere vide-

²⁾ Cf. Hoffmanns Taschenbuch für Aerzte, Brunn-
nenfreunde etc.

bantur, quos nihilominus experientia docet salubres effectus exserere. Sic in una aquae medicatae libra inveniuntur in fonte *Aarzihensi* agri Bernensis elementorum solidorum duo tantum grana, in aqua *Gurnizelia* eiusdem agri haud unum granum, in fonte *Gasteinensi* archiepiscopatus Salisburgensis haud 2 gr.; in aqua sulfurata, quae *Ebroduni* est in agro Wadtico vix 1 gr.; in fonte *Leisigensi* 1 gr.; in aqua sulfurata fontium *Leensingensium* haud 1 gr.; in aqua *Simmerensi* paululum supra 2 gr.; in aqua sulfurata *Meinbergensi* 6 gr.; in *Neudorfensi* 5 gr.; in *Baudensi* prope Viennam 5 gr.; in *Turkinskica*, Russiae septentrionalis, haud 5 gr.; et similius plura exempla inveniuntur.

§. 18.

Analysi chemica huius aquae instituta inveni, aquam medicatam haec elementa continere.

1. *Gas acidum carbonicum sive aerem fixum.*
2. *Gas hydrogenium*, quod cum gasse carbonico coniunctum videtur.
3. *Ferrum carbonicum.*

4. *Calcem carbonicam.*

Praeter has partes constituentes continere quoque videtur sequentes, sed minori copia.

5. *Gypsum.*6. *Sal mirabil. glauber.*7. *Murias Magnes.*

§. 19.

Braher, qui Augustissimo nostro Imperator a consiliis aulicis est, inesse in hac aqua opinatus est gas hydrogenium sulfuratum, ³⁾ quae opinio ex odore aquae verisimilior videri possit. ⁴⁾ Verum experimenta chemica hanc opinionem haud satis confirmant. Etenim

1. Solutio Sach. Saturn. aquam colore

3) Cf. Beschreibung der Heilquelle auf den Gütern des Herrn Major Olsufief. Moskau 1808.

4) *Heim*, chemicus, qui anno 1806 aquarum mineralium Turkinskicarum prope lacum Baykal, analysin instituebat, ex odore harum aquarum, qui odori nostrae aquae similissimus est, coniiciebat inesse eis gas hydrogenium sulfuratum, et si cetera experimenta haud convenient.

lacteo impertit; atque sedimentum album in fundo oritur. Verum si aqua contineret ærem hepaticum, colorem traxisset fuscum. ⁵⁾

2. Drachma una mercurii vivi in duas aquae libras infusa haud multum splendoris amittit.

Praeter acidum carbonicum tamen videtur in aqua adesse mixtum quoddam gassum genus compositum illud ex hydrogenio et carbonico. Concludimus hoc ex specifico aquae odore, ex que mutatione, quam argentum nitricum subit. Nam paucae huius solutionis guttae initio nubes quasdam fuscas in aqua gignunt, tum totam aquam medicatam fusco colore tingunt, atque horis quibusdam praeterlapsis invenitur nigrum sedimentum. Eadem phaenomena per argentum. sulfuricum oriuntur. Accedit, quod quamvis fundus putei maxima cum cura purgetur, post nonnullas dies tamen parva ligni frusta, carbones, atque conchyilia ex terrae venis efficiantur.

§. 20.

Abditus latet in gremio terrae alias quidam mundus. Inveniuntur ibi corporum ex omnibus tribus naturae regnis mixtiones multifariae,

quae aeternis destructionis atque regenerationis legibus obediunt. Labitur aqua nostra medicata in maeandris suis subterraneis super corpora, quae aut ipsi admiscentur aut ab ipsis resolvuntur. Contineat eam vires medicas praestantissimas, quotidiana experientia docet, quamquam causa effectuum haud satis exponi queat. Est haec quidem recentiorum philosophorum, qui a natura nomen traxerunt, atque medico-rum sententia, ⁵⁾ hydrogenium esse excitatum maxime praestans, praecipue in systema nervorum, carbonicum vero magis in systema irritabilitatis; scimus praeterea, nonnullorum medicamentorum maxime efficaciam partes constituentes praecipuas inesse in hydrogenio et carbonico, aliaque composita esse ex hydrogenio et azotico: tamen, quamvis haec acute observata sint, medicamentorum omnes efficiuntur non demonstrari poterunt ita ut nullum dubium supersit. ⁶⁾

5) Ideen zur Grundlage der Nosologie und Therapie, von Dr. Troxler, Jena 1803.

6) Cf. In welchen Verhältnissen stehen Theorie u. Praxis der Chemie gegeneinander? Von Dr. A. N. Scherer. Dorpat 1803. Pag. 6.

Vitatis itaque erroribus, in quos opiniones vagae nos deducere possunt, maximam operam dabo, ut ob oculos ponam, quid ex effectibus huius aquae mineralis provenerit.

§. 21.

Maximi sane momenti est, accurate obser-vare atque notare omnes mutationes, quibus corpus humanum per aquae huius usum subiectum est. Progredior itaque ad gravissimam huius dissertationis partem, practicam; qua ratione et quo usque aqua haec medicamenti vi-cies impletat.

S E C T I O V.

De viribus medicis huius aquae medicatae.

§. 22.

In remediiis, ut ratio postulat, adhibendis medico pratico perquam necessarium est, ut sciat, quemadmodum ea operentur; quas mutationes in hac vel illa organismi conditione producant, atque quibus cautionibus, ubi adhibeantur, utendum sit. Tum enim demum fieri po-

test, ut sanitatem affectam restituat, aut saltem eius mala leniat. Quemadmodum fieri nequit, ut disciplinam medicam, relictam experientia dulce, a priori, quod vocant, constituamus; ita haud rationi consentaneum est, ut usum ali cuius remedii constituamus et definiamus, nisi hanc artis medicae ducem sequendam ducamus. Tota disciplina medica pendet ex observationibus, experientia dulce, institutis; atque tunc demum rite remedium quocunque adhiberi poterit, ubi has observationes in usum tuum converteris. Scimusne his ipsis nostris temporibus quid sit principium amarum? Quibusve constet principium narcoticum? Num propterea minus, atque vel quotidie, maximo cum successu adhibentur? — *Facta* itaque tantum in lucem proferam, quae magno numero repetitis observationibus semper sibi constabant; quae facta productum constituunt tum effectus huius aquae medicatae in organismum humanum tum organismi receptivitatis et reactionis; cetera vero omnia enucleanda auctioribus ingeniis relinquam, atque tempori futuro, quod multis rebus velum detracturum est;

§. 23.

Experimenta mea, variis reagentibus chemicis instituta, demonstrabant aquam hanc

medicatam gas carbonicum, gas hydrogenium et ferrum carbonicum continere; adnumeranda itaque est iis remediis, quae systema imprimit reproductionis excitant.

Quae vires medicae, huic fonti tribuendae, accuratius tamen definiendae et circumscrivendae sunt, si utilitatem ex adhibita aqua variis morbis convenientem redundare volumus. Ad hoc propositum assequendum primum enumerabo phaenomena, quae ex usu huius aquae, tanquam effectus, in organismo oriuntur; tum hiscum comparabo, quae optimi medici de variis medicis essentialium eius partium constituentium observaverint; deinde ratiocinando et concludendo usum huius fontis constituan. Hac via per inductionem et analogiam, qua medicos insistere iam *Baco* ille immortalis iussit, quamque *Zimmermann* regiam viam nominavit, facillime atque certissime scopum nostrum consequemur.

§. 24.

Mutationes, quae per visum aut per sensum percipiuntur, aquae huius aut externe aut interne adhibitae, hae sunt:

i. Excitat sensum quendam voluptatis,

energiam quandam animi atque serenitatem quam sequitur maior edendi appetentia. Copiosus etiam hausta stomacho haud ita gravis est, quam aqua vulgaris. Rite vero atque ordine consueto si aqua sumitur, die sexto vel septimo aucta deiectione alui animadvertisit, quemadmodum aucta quoque urinae secretio, quae non nunquam ipsam aquae limpiditudinem refert, nunquam vero glaream et mucum secum gerit. Proxime itaque huius aquae medicatae vis excitans exseritur in ventriculum atque canalem intestinorum; promovet itaque munus secretionum atque excretionum horum organorum.

2. Inmodice vero sumta ebrietatis cuiusdam causa est, quae in levem vertiginem abire solet; quam serius nisus dormiendi, cui vix resisti potest, subsequi solet. Excitat itaque simul sistema nervorum; unde negari nequit, salutarem eius esse effectum in mala tam corporis quam animi; quamquam haud infitiabor, commorationem sub dio, mutatam vitae institiae rationem, societatem aliorum hominum, relaxationes animi etc. suas sibi partes vindicare in hilaritate aegrotorum augenda. — Excitatio vero haec systematis nervorum statim locum habet post aquam haustam, antequam eius partes consituentes in vias secundas transire potuerant; adscribenda itaque est consensui ner-

vorum cerebri cum nervis ventriculi atque canalis intestinalium.

3. Pulsus arteriarum atque transpiratio insensibilis augmentur. Sensu caloris aucti afficiuntur aegroti, atque nonnumquam pruritus, titillatione et sensibilitate in nonnullis cutis locis. Vix quisquam aegrotorum repertus est, quin per usum aquae exanthemate et cutis quadam eruptione obductus sit. Interdum eiusmodi eruptiones prorsus naturae commitenda sunt,*) verum non raro fit, ut per eas character occultus morbi pertinacis detegatur, atque occasio offeratur medico huius mali, idoneis remediis adhibitis, facilius tollendi. Iam si hae eruptiones, aqua hac medicata adhibita, sensim evanescunt, ita ut hoc nullis vitiis in diaeta commissis nec malo regimini adscribi queat, tum aegrotum, quem horum incommodorum sensus reliquit, ut prorsus sanitati restitutum dimittere licet; sin vero secus se res habet, ut, evanescentibus exanthematis, incommoda ingravescant, tum medico omnis opera adhibenda est, ut, aliis remediis externe et interne datis, viribus medicis aquae mineralis subveniat.

*) Vocari solent hae cutis eruptiones purpura sortaria (Badefrisee).

Praecipue itaque operatur aqua haec me-dicata in **systema vasorum**. Tum vero demum observari possunt hi in **systema vasorum effectus**, ubi aquae partes constituentes in secundas vias transierint. Operando vero in hoc **systema**, per auctam sanguinis circulationem atque fortio-rem eius ad cerebrum congestionem alit, quam supra diximus, (Nr. I.) excitationem nervorum per consensum ortam; unde durans ille dor-miendi nisus aegrotis, qui post usum aquae ini-tipere solet, facile explicari poterit.

§. 25.

Haec phaenomena constantia, quae expo-suimus in usu aquae mineralis observata, prorsus iam convenient cum viribus medicis praecipuarum huius aquae partium constitutum essentialium, quae sunt gas carbonicum, gas hydrogenium, ferrumque carbonicum. Minor ratio habenda est caeterorum salium mediorum atque terrarum, quippe quorum vires medicae multo his partibus constituentibus inferiores sunt, quod quivis medicus facile perspiciet, ut eo demonstrando supersedere possim. Non tam vero per quantitatem, quam per formam, quoniam solutae sunt, et per arctissimam mix-

tionem, partes hae constituentes vires suas ex-serunt efficacissimas in organismum humanum, unde cum elementis organismi celeriorem et praestantiorum coniunctionem ineunt.

§. 26.

Reliquum est, ut, ad usum aquae huius medicatae accuratius constituendum, eius par tes constituentes singulas considerem, earumque virtutes medicas afferam, quemadmodum eae ab optimis scriptoribus medicis literis con-signatae reperiuntur, et observationibus et ex-perimentis confirmatae sunt. Initium igitur faciam viribus medicis acidi carbonici conside-randis.

Inde est, quod aqua haec refrigerante et recreante sapore gaudeat, quodque aegroti, calidis praesertim diebus, lubenter hanc aquam bibant. Stomachum et canalem intestinorum voluptate afficiens acidum hoc carbonicum au-get edendi appetitiam, saepiusque nauseam, nisumque vomendi et convulsiones tollit. Au-get praeterea in universum tonum atque reactionem horum organorum, quae arctissimum consensum cum nervis cerebri contraxerunt. Unde hilaritas illa animi harum virium effectus est.

§. 27.

Acidum carbonicum cum reliquis huius aquae partibus constituentibus chemice coniunctum est. In forma acidi aerii combinati maximi momenti est, quoniam ceteras partes constituentes in statu solutionis et mixtionis conservat; unde vis illa excitativa in stomachum et canalem intestinalium per quam efficax est. Inde quoque fit, ut stomachus multo facilius aquam hanc medicatam quam aquam vulgarem sine ullo incommodo ferre possit. Ubi acidum carbonicum in primis viis decompositum fuit, transgreditur in vias secundas, atque eminenti ratione operatur in organa urinaria et cutis transpirationem. *) Per acceleratam in humoribus circulationem simul effectum prodit in sistema nervorum, quoniam eo maxime sanguis congeritur, ubi minime ipsi resistitur, id vero est, in vasa cerebri. Acidum itaque hoc exhilarat animum, energiam quandam systematis sensibilis efficiens, quae nimia excitatione in ebrietatem quandam, vertiginemque atque dormiendi nisum transit.

*) Non transire forma gassis in vias secundas, recentiora Humboldtii experimenta demonstrant.

§. 28.

Acidum carbonicum restringit praeterea decompositionem atque abnormem resolutiōnem elementorum organicorum, unde viribus antisepticis gaudet. Maximo cum successu adhibitum est in scorbuto ⁷⁾ in febribus putridis et malignis, ⁸⁾ in ictero, ⁹⁾ in ulceribus, ¹⁰⁾ in mensibus retentis, haemorrhoidibus, obstructionibus alvi, ¹¹⁾ in ventriculi debilitate et doloribus, in colicis, ¹²⁾ in arthritide et poda-

7) Dobson über die medic. Kräfte der fixen Luft. Leipzig. 1778. P. 43.

Priestley, Percival, Hume, Aashow Societat. medic. Hafniens. Collect. Vol. I. P. 60.

8) Merian Topograph. Hass. Pag. 123.

Pringle Krankheit. der Armee. Anhang. P. 413.

Macbride medicin. Versuch. u. Erfahrungen. P. 240.

Percival Essay's. Vol. II. P. 304.

9) Dobson l. c. Observ. 6. P. 85.

10) Jatsay Diss. Tentam. quaed. cum ære fix. in aegr. institut. Götting. 1778.

Magellan ap. Rozier Obs. sur la phys. 1776. P. 132.

Histoire de l'Acad. de Paris. 1776. P. 326.

Samml. für pract. Aerzte. B. 3. P. 690.

11) Selle med. clin. 7te Aufl. P. 534.

12) Dobson l. c. Observ. 3. Pag. 91.

gra, ¹³⁾ nec non in paralysi ¹⁴⁾ ubi in primis nervi motorii afficiebantur.

§. 29.

Vidi, per aquae huius usum exanthemata cutis varia in forma provenire; alia, quae antea aderant, evanescere; vidi praeterea homines, quorum valetudo per mercurialium abusum de structa erat, brevi tempore hoc fonte adhibito viribus augeri; vidi iuvenes *exsangues*, in quorum vasis virus syphiliticum saeviebat, tum per remedia nota tum per huius aquae mineralis usum, sanitati restitutos. — Ex his similibus que concludo, operari aquam hanc in sistema quoque lymphaticum atque in teneriora vasa cuit. Num forsitan hydrogenii hae vires sint, propter huius eximiam volatilitatem, propterque mixtionem, in qua nostrae aquae inest? Num, ad effectus quod attinet, simile forsitan sit hy-

---

Guenther Dissert. de æris in corp. human. effect. Marb. 1801. Pag. 28.

13) *Hulme* Anzeige eines sichern und leichten Mittels. Leipz. 1778. P. 27.

14) *Thouvenel* Abhandl. von der Beschaffenheit, den Nutzen, Wirksamkeit der Luft und Luftparten. Jen 1778. P. 87.

drogenium notissimo hydrogenio sulfurato? Ubi repetitae observationes atque experimenta hanc conjecturam certam reddiderint, tunc medicatus hicce fons multis rationibus praestabit aliis aquis sulfuratis, praecipuam partem constitutem, ferrum, desiderantibus.

§. 30.

Ferrum.

Notissimum est, ferrum praecipuum locum habere inter organismi partes constituentes. Ex sanguine nostro atque e cinere ossium humanorum ferrum per lapidem magnetem extrahi potest. In viginti libris sanguinis continentur plus quam duae unciae cum semisse partium ferrearum. ¹⁵⁾ Tonicum est valde efficax, quod ab antiquissimi inde temporibus optimus quisque medicus spectatae utilitatis invenit. Ipse sapor iam, quo ferrum linguam afficit, atque adeo ille sensus, quem sumto ferro in stomacho sentimus, aperte testimonium praebent

---

15) *Van Swieten* Commentar. Tom III. P. 379. T. V. P. 243.

virium eius adstringentium. ¹⁶⁾ Adstringit fibras nostri corporis, earumque cohaesionem et elasticitatem auget, unde humores simul magis condensantur, atque arctiorem coniunctionem et mixtionem accipiunt. Propterea, adhibito ferro, observamus auctas corporis functiones, cupiditatem et impetum corporis movendi atque oris colorem vividiorem. Ferrum itaque impertit aquam mineralem vi permanenter corroborante. Menghini observavit, tam homines quam animalia, sumto per aliquot dies praeparato ferreo, non solum maiorem edendi appetitiam sed etiam citatiorem arteriarum ictum accepisse. ¹⁷⁾ Exserit itaque ferrum vires corroborantes proxime in stomachum atque canalem intestinorum, atque, postquam in vias secundas transiit, in remotissimas etiam corporis partes. Nullum fere remedium est magis idoneum, quam ferrum, ad stomachi acorem absorbendum atque celeriter et efficaciter tonum eius roborandum. Quapropter, ubi in arthritide stomachus affectus fuerit, aut in dolore stomachi podagrico, omnibus aliis remediiis efficaci-

tate praestat, ut pronuntiavit Werlhoff, vir clarissimus. ¹⁸⁾ Ubi primarum viarum laxitate atque atonia secretio alvi impedita fuit, haec per ferri vim adstringentem restituitur, ¹⁹⁾ quemadmodum contra nimiae excretiones haud raro per ferrum statum normalem recipiunt. ²⁰⁾ In universum in omnibus morbis, qui ex laxitate et debilitate aut totius corporis aut partium nobiliorum ortum trahunt, ferrum indicatum est. Notum est ex Apollodoro, ²¹⁾ Melanopoda iam in temporibus remotissimis per ferrum adhibitum Iphiclo vim generandi restituisse. In fibrarum debilitate atque nimia nervorum molestiate inde orta, in hypochondria malisque

¹⁶⁾ Operum ex edit. Wichmanni. P. 711.

¹⁷⁾ I. S. Luboschütz de aperitiva martialium virtute. Hall. 1773.

¹⁸⁾ B. Wepfer resp. Nebel, de medicamentis chalybeatibus, eorumque virtute contraria, aperiente scil. et obstruente. Heidelb. 1711.

Cullen mater, medic. edid. Hahnemann. T. II. Pag. 27., 28.

¹⁹⁾ Apollodorus bibl. Lib. 1. Cap. 9. Sect. 12. Pag. 75. 76. Edit. Heyne. Götting. 1803.

²⁰⁾ Leonhardi resp. Diersch, animadversiones chemico-therapeuticae de ferro. Wittenb. 1787. P. 17.

²¹⁾ Commentar. Bononiens. T. II. P. II. P. 475.

hystericis, usus ferri puncta tulit *Claudini*,²²) *Mercati*,²³) *Sydenhami*,²⁴) multorumque aliorum medicorum. *Celsus* vero,²⁵) *Dioscorides*,²⁶) *Plinius maior*,²⁷) *Aetius*,²⁸) *Paulus Aegineta*²⁹) atque *Oribasius*³⁰) ferri utilita-

tem collaudarunt in affectibus lienis. Adversus chlorosin, cachexiam, menses suppressos, quemadmodum adversus scorbutum, vermes, nimias haemorrhoides, convulsionesque; porro adversus haemoptysin, haemorrhagiam uteri, arthritidem, podagram, blennorrhoeas; praeterea adversus sterilitatem, nisum abortus faciendi, in rachitide, atrophia, febris intermittentibus; adversus icteros pertinaces multasque alias morborum formas his cognatas atque chronicas, adversus omnia haec praesentissimum inventum est ferri auxilium.³¹) In-

-
- 22) De ingress. ad infirm. in append. Sect. 2.
- 23) De morbis mulicrum. Lib. 6. c. 6. — praeterea — de intern. morb. curat, Lib. 1. c. 17.
- 24) Epist. ad Guil. Cole.
- Roderici a Castro* de morb, mulier. Pag. 165.
- Sennert* Oper. Lib. 3. Pag. 536.
- Van Swieten* Comment. T. III. Pag. 659.
- Fr. Hoffmann* med. rat. Syst. T. 4. P. 3. Pag. 232.
- Rob. Whytt* von Nervenkrankheiten. P. 259,
- Tissot* sämmtl. Schriften. T. IV. Pag. 625,
- 25) De medicin. Lib. 4. c. 9.
- 26) De medic. mater. Lib. 5. c. 53.
- 27) Histor. natur. Lib. 34. c. 15.
- 28) Tetrab. 3. Sermon. 2. c. 11.
- 29) De remed. Lib. 3. c. 49.
- 30) Synop. Lib. 9. c. 24.

31) *Wintringham* Commentar. Lond. 1782. §. 287.

Sammlung auserlesener Abhandl. für pract. Aerzte. T. VIII. Pag. 293.

Fr. Hoffmann l. c. T. IV. Part. IV. Pag. 365.

Rosenstein von Kinderkrankheiten. Edit. V. P. 536.

Van Swieten l. c. T. III. P. 634.

Cullen l. c. T. II. Pag. 28 et Pag. 649.

Van Swieten l. c. T. V. Pag. 626. 727. 732,

Werlhoff l. c. Edit. Wichmanni. P. 167.

Van Doevert de vermib. intestin. P. 71.

I. Chr. Stock de praestantia maris in morbis chronicis. Jen. 1751.

ter recentissimos medicos philosophosque *Marcus* ille celeberrimus copiose demonstravit, specificas vires medicas esse ferri in omnibus iis morborum formis, in quibus functiones assimilationis, praesertim systematis vasorum lymphaticorum et absorbentium debilitatae sint.³²⁾

§. 31.

Calx carbonica sive aerata.

Haec calx tribuit aquae vim incitantem diureticam; frequentior vero urinae secretio post adhibitam, hanc aquam mineralem potius adscribenda videtur ipsi aquae epotae, quam calci carbonicae. Neque tamen negari potest eam, cum sit sal medium, in obstructionibus viscerum abdominis magna utilitate esse; nec nihil conferre ad morbos chronicos viarum urinariarum removendos.

§. 32.

Selenitum.

Si observationibus atque experimentis mulorum medicorum veterum (*Seipsii, Springfel-*

32) *Jahrbücher der Medicin als Wissenschaft*, Tüb. 1806. Bd. 1. Heft 2 Seite 82 — 97.

di) fides habenda est: Selenito adscribendae sunt multae virtutes eaeque praestantes. In iecinoris morbis chronicis, ubi bilis vitiosa conditio morbo adiuncta erat, atque in affectibus inde exortis, utilitas eius perspecta dicitur; idem praeterea augere lactis secretionem in feminis lactantibus.

Obiicere omnibus his aliquis possit, quantitatem partium constituentium solidarum nimis exiguum esse in aqua hac minerali, quam ut salubres hi effectus cum certitudine quadam expectari possint. Sed multae curationes, feliciter iam institutae, dubia quaecunque tollunt. Neque vero semper medicamentorum efficacitas a quantitate earum pendet; sed etiam ab earum forma et mixtione arctissima cum aliis partibus constitueribus.

§. 33.

Vires medicae ceterorum salium perquam inter se similes sunt; propterea in universum tantum de iis verba faciam. Quoniam quantitas eorum in hac aqua perquam exigua est, nullo modo infringunt ferri qualitates roborantes, imo promovent potius eius effectus, quoniam stomachum et canalem intestinalum leniter excitant, et, quod in usu aquarum ferrum conti-

nentium maximi momenti est, quoniam alveum leniter fluere efficiunt, unde multa noxia e corpore secessuntur, corpore ipso haud debilitato, quod haud raro accidere solet adhibitis aquis medicatis eiusmodi, quae multum horum salium continent. — Per movent praeterea leniter aquae effectus resolventes.

§. 34.

His tandem accedunt effectus ipsius aquae, ut baseos fluidi. Per eam humores tenaces tenuiores redduntur, acres particulae obvolvuntur et mitescunt, atque elementa soluta in partes remotissimas seducuntur; inde fit ut humorum obstructiones tollantur, atque per urinam et transpirationem alvique excretiones materiae noxiae e corpore removeantur. *)

S E C T I O VI.

De usu medico huius aquae medicatae.

§. 35.

Effectibus huius aquae mineralis atque vibris medicis partium eius constituentium essen-

*) Levis Untersuchung des gemeinen Wassers. Aus dem Englischen. Stendal 1792. Pag. 73—79.

tialium satis constitutis et descriptis, haud sane difficultis res videtur, indicare, quando cum utilitate aqua haec adhiberi queat. Verum ante quam hoc accedam, constituendae sunt regulae praecipuae, quibus in aqua adhibenda obtinerandum est.

1. Ad curationem instituendam formosissimum anni tempus eligendum est, id vero est sub nostro coelo tempus a vicesimo inde die mensis Maii, usque ad medium mensem Septembrem. Praetereo vero silentio influxum illum magnum atque potentem, quem tempus hoc anni in annum corpusque humanum exserit, ne limites huius dissertationis transgrediar; praesertim cum cuivis medico netissimum sit, solum iam aera incitamentum esse maxime permanens et maximi momenti, quod in nos operetur.

2. Necessarium praeterea est, ut corpus nondum penitus destructum sit, nec vires prorsus caducae. Hoc enim ubi locum habet, ibi aquae vis incitativa similes effectus producit, quam calcar acutum equo effoeto additum.

3. Necessarium est, ut, antequam aqua uti incipias, medicum consulas, cumque certiorem facias de ratione vitae antea institutae, consuetudinibusque tuis et noxiis quibuscumque,

si quae fuerint, quae ante morbum et in morbo animum corpusque affecerint.

4. N. e. plerumque, ut per nonnullum tempus, saltem per aliquot dies, modico cibo et potu sumto, et idoneo regimine te ipse ad curationem cum fructu incipiendam praepares.

5. N. e. ut durante curatione ordinem aliquem fixum in bibendo et lavando observes.

6. N. e. ut mutationes attento animo observes, quae inter curationis tempus corpori accidentant.

7. N. e. ut semper et sine remissione temperanter vivas, atque cum cura obsequium praestes praeceptis diaeteticis, quae medicus quemvis aegrotum observare iubet, diversa ea pro diversa corporis constitutione et diversa morbi cuiusque natura.

§. 36.

Haec fere praecipuae sunt regulae, quae cuivis, nemine excepto, observandae sunt. Agendum nunc est de conditionibus peculiaribus, quae regulas alias constituendas effigient.

1. Ubi praeparatoria curatio necessaria sit, atque cuiusmodi ea esse debeat.

2. Ubi aqua medicata, haud praecedente cura praeparatoria, adhiberi queat.

3. Quid tum agendum sit, ubi durante curatione peculiares circumstantiae quaedam incederint.

§. 37.

I. Curatio praeparatoria

tum utique necessaria est, ubi ea sit corporis conditio, unde vires aquae medicatae aut mutantur, aut diminuantur, aut prorsus effectibus salutaribus priventur:

Huc referuntur:

1. Conditio corporis morbosa, eaque inveterata, qualis ex multis variisque causis ori potest, quaeque propterea aliter in aliis tractanda est. Sic, ut hoc exemplo utar, morbosa aut ventriculi aut totius corporis incitabilitas per sedentia tollenda est, etc. antequam ad ipsam curationem per aquam medicatam instituendam progrediamur.

2. Si noxia localia, impuritatesve aut bilis corrupta vel cibi non concocti in ventriculo

aut in tractu intestinalium fuerint, haec omnia quantum fieri possit, antea amovere studemus.

3. In plethora, atque incommodis inde exorientibus, cuius generis sunt congestiones vehementes in capite aut in aliis organis praestantioribus, profundus atque inquietus somnus, lassitudo insolita, cephalalgia mane statim post somnum aut post alia incitamenta roborantia etc — in his loco idoneo venam secamus, hirudines applicamus etc. Eadem observamus in iis symptomatibus, quae ex suppressis haemorrhagiis oriuntur. Viam vero indicare, qua ad diagnosis conditionum harum morbosarum pervenimus, non huius est loci.

4. Si cui consuetudines quaedam aut vitia in diaeta committenda in deliciis sunt, is, his prorsus omissis, per moderatum usum omnium eorum, quibus ad vitam sustentandam opus est, se nonnihil temporis antea praeparet.

§. 88.

II. Ubi aqua medicata, haud praecedente cura preparatoria, externe et interne adhiberi queat.

Illi, quorum sanitas non magnopere destructa, in quibus ventriculi praecipue conditio

proba est, quiique incommode magis locali quam generali affecti sunt; qui praeterea alimentis vescuntur facile concoquendis, neque in ulla re intemperanter vivunt; quorum lingua pura, saporque in ore neque amarus neque taedium creans est; qui neque diarrhoeis vehementioribus neque obstructionibus aut haemorrhagiis, nullisve congestionibus ad organum aliquod praestantius laborant — ii ipsam curationem per aquam medicatam statim incipere possunt, nulla alia cura praeparatoria adhibita, quam ut die curationem praecedente tepide laventur, quo a cute sudor forsan inharescens aliaeque sordes dergeantur, eaque habilius reddatur, omnibus suis muneribus fungendo.

S. 39.

III. Quid tum agendum sit, ubi, durante curatione, peculiares circumstantiae quaedam incident.

Qui sibi a refrigeratione, nimioque motu, atque vehementioribus animi affectibus, aliisque vitiis in diaetam commissis cavet, is, durante curatione, nullis incommodis peculiaribus la-

borat. Verum cum non raro fieri soleat, ut contra diaetae praecepta delinquatur, cumque praeterea, quamvis maxime accurata diligentia ab aegroto adhibita sit, quaedam accidere possint, quorum ratio haberi debeat, quaeque removenda sint: propterea hoc loco necesse est, ea exponere:

1. Quidam, qui facile incitabiles sunt, atque debilitate nervorum laborant, initio curationis, eti per exigua aquae quantitate hausta, impressione quadam in frontem afficiuntur, ebrietatemque quandam atque nisum dormiendo, cui non resistere possunt, sentiunt. Si initio, necesse est, per quam exiguam aquae quantitatem eamque saepius sumant, gradatimque maioribus sed rarioribus portionibus assuescant, ita tamen, ut reactionem haud infringant. A nisu illo dormiendi se defendant suavibus colloquiis aut vagando sub dio per campos amoenos, aut aliis occupationibus, haud lassantibus.

2. Propter insolens aquae frigus iis, qui aetate confecti, aut per quam incitabiles sunt, quique colicis aliquaque incommodis spasmodicis abdominis laborant, praeterea iis, qui vitiis maioribus in viis urinariis praediti sunt, com-

mendamus, ut aquam hanc lacte recenti et dulci mixtam bibant, quippe quae calidior inde et blandior evadat. Quod si nihilominus dolores orientur, aut spasmi, tum adhibeantur remedia sedantia, thermarum usus, fomenta sedantia circum abdomen etc.

3. Quoniam is huius aquae effectus esse soleat, ut appetitiam edendi acuat, haud raro fit, ut aegroti pelliciantur ad immodicum alimentorum esum, ex quo incommoda variis generis oriuntur. Pressuram in ventriculo insuavem sentiunt, nauseam, flatus, tornina et similia. Adversus haec adhibeantur remedia digestiva, aut leniter evacuantia et commendetur abstinentia.

4. Die sexto septimove diarrhoea oriri sollet, vires non infringens; haec per aliquot dies alenda est, quoniam multa noxia, ut bilis corrupta, mucus tenax, vermes quoque haud raro etc. ea ratione corpus linquunt; comitatur hanc diarrhoeam haud raro uredo quaedam, doloro susve sensus in ano, qui, ubi nimis invaluit, per clysterem mucosum gummi arab. aut similem mitigari potest. Sin vero diarrhoea permanens fit, aegrotique virium imminutionem sentiant, sanis humoribus materiisque organicis

deductis, tum, quam celerrime fieri potest, opera adhibenda est, ut ea aut lenior fiat, aut prorsus tollatur. Magno usui saepe hac in re est, rad. rhei, parvis et repetitis dosibus cum magnesia data, vinum calidum cum canella alba, moschatum cum pane albo tosto, calat. aromat. et similia. Imminuatur quoque antea dosis aquae, vel intermittatur prorsus eius usus.

5. In primis curationis diebus nonnulli aegroti nausea afficiuntur. Si hacc ex sordibus in ventriculo oritur, hae removendae sunt; sin vero e nimia ventriculi sensibilitate, remedia sedantia adhibeantur; verum ubi e. vitio organico provenit, caute agendum est; primum dosis imminuatur; quod si nullam opem affert, tum ab usu interno prorsus abstinendum est. - Ii vero qui iejuni tantum aquam aversantur, bibant mane exiguae caffae aut chocolatae portionem.

6. In decursu curationis nonnulli aegroti molestum ardorem in emitendo lotio sentiunt. Quod si locum habet, tum verosimillimum est, noxia quaedam per urinam removeri. Quo influxus eorum noxious et dolorosus minuatur aut prorsus tollatur, aquae adiungatur lac dulce. Quo si nihil proficitur, adhibeantur remedia

mucilaginosa, absorbentia, oleosa; tepide la ventur aegroti etc.

7. In permultis aegrotis durante curatione, observantur exanthemata in cute titillantia et ardentia. Haec supprimere haud convenit; promoveantur potius, re ita poscente, adhibitis lenibus remediis diaphoreticis.

8. In pluribus, qui nunquam haemorrhoidibus fluentibus laborarant, inter curationem cae fluere incipiunt, quod iis multarum passionum levamen erit. Antea vero, quam adpareant, aegrotus plerumque dolorem spasmodicum in spina dorsi sentit, ardorem in ano, inquietudinem anxiam etc. Quae symptomata si nimis ingravescant, remedia adhibenda sunt, quae conditioni aegrotorum cuiusque temporis convenient, e. g. hirudines in ano, clyster molliens etc.

9. Ubi menses prodeunt, usus aquae nonnunquam continuari potest; si vero alvi deiectiones auctae obseruentur, aut mensium fluxus nimius oriatur, imminuenda est aquae quantitas, quae diminutio si non sufficiat, praestat usum aquae intermittere, donec tempus mensium praeterierit.

§. 40.

Regulae speciales, in bibendo observandae.

1. Tempore sereno calidoque vel verno vel aestivo surgendum est mane ab hora quinta, ita ut a sexta inde initium bibendi fieri possit.

2. A hora sexta usque ad octavam, saltem ante nonam semihoram quivis id, quod bibere iussus est, bibito; ut tamen neque antequam bibere incepitur, neque per hoc tempus fortiori motione usus sit.

3. Incipiendum est duobus poculis, quae sex unciarum aquae medicatae sunt in hominibus infirmis et irritabilibus, in fortioribus vero octo uncias ad decem usque continent.

4. Iam nullis incommodis specialibus anadyversis, quotidie numerus poculorum uno augeatur. At qui aegroti asthenia directa graviori laborant, iis optimum erit saepius quidem bibere, at minorem aquae medicatae quantitatem. Sensim tum iis dosis augenda est, ut, viribus auctis, maiores doses, sed eas rarius, bibant.

5. Durante tempore curationis numerus augendus est, ita ut sex pocula, imo octo at-

que adeo duodecim bibantur. Ad quem numerum ubi perventum fuerit, in eo persistendum est, longius breviusve, prout res postulat, donec imminuat rursus, atque curatio in uno poculo desinat.

6. Ientaculum unius patellae vel Caffeae vel Chocolatae, cui adiungi potest aliquid panis albi bene percocti, duabus horis aut una hora cum dimidia post potum sumendum est, ne ventriculus oneretur, atque effectus aquae mineralis impediatur.

7. Cum bibitur, lenis ambulatio instituenda est, tempore quidem sereno sub dio, at humida tempestate, aut in porticu aut in cubiculo calido.

8. Cibus meridianus sumendus est hora duodecima; ad summum semihora serius. Meridie vero quemadmodum vesperi ciborum ea genera tantum apponenda sunt, quae facile concoquenda sint, nec pinguis. Similiter abstinentium est ab alimentis inflantibus, farinosis, fumo duratis, salitis, acidis acribusque. Prorsus vitari debent caulis, caseus, olera incocata acetato oleoque perfusa atque legumina sicca. Aptiora vero sunt: iusculum vel ex sagone vel ex pane; ius carnis admixto vitello ovorum perco-

Iato atque petroselino vel daucis teneris vel spina
nacia oleracia vel lactuca urticisve urentibus;
mitis caro bubula assata; caro vitulina; caro
gallinacea; tētrao bonaſia; columba; scolopax
gallinago et rusticola; tenera olera, ut, scandix
cerefolium; humulus lupulus; atriplex horten-
sis; portulaca; pisa hortensia viridia; cinara
scolymus; asparagus officinalis. Verum aspa-
ragi iis, qui arthritide vel podagra laborant, no-
xii sunt. Etenim non solum dolores augere di-
cuntur, verum, testibus Schulzio et Bergio,
gignere adeo mictum cruentum. Ex piscibus
praesertim probantur perca fluviatilis, cobitis
barbatula, lucius esox fluviatilis, atque salmo
fario; nonnulli tamen aegroti, ut qui febribus
intermittentibus laborant, prorsus piscibus ab-
stinebunt. Vinum aqua dilutum inserviet loco
potus consueti; post cibum meridianum una
caffaeae patella bibi potest ad promovendam
coctionem. Ne liquor gastricus atque bilis ni-
mis diluantur, unde minorem irritationem habi-
turi sint, quoque regulis diaetetics convenien-
ter vivatur atque concoctio modica et lenta fa-
cilius procedat, initium faciendum erit haud a
iussulis sed a cibis solidis; praeterea copia po-
tionum aquosarum erit vitanda; quae plerumque
in aegrotis sensum quandam appletionis eliciunt.
Ut breviter dicam, haud maior copia fluidorum

sumenda est inter edendum, quam quae neces-
seria sit ad cibos in chymum resolvendos. Tum
demum, cum cibi in chymum resoluti fuerint,
quod aliquantum temporis demum post cibum
sumtum fieri solet, opportunum est bibendi tem-
pus ad chymum diluendum, atque chylificatio-
nem promovendam. Inde fit, ut aegrotis gra-
tissimum saporem praebeat aqua mineralis non-
nullis horis a cibo sumto.

9. Statim post cibum meridianum vitan-
dus est omnis et motus et somnus. Dormiant
tamen per semihoram vel horam aut qui nimis
infirmis et teneris sunt viribus aut qui iam
somno post meridiem capto assuesfacti sunt.

10. Hora octava vespertina sumi poterunt
alimenta nonnulla quae facile concoquuntur,
ut ius carnis non pingue; iusculum e pane;
pullus gallinaceus; caro vitulina assata; tenera
caro ferina; tētrao bonaſia; teneri pisces fluvia-
tiles, vitelli ovorum coctorum sorbiles, olera
facile concoquenda etc. *) Hora decima eun-

---

*) Aegrotis, perquam marcilensis commendanda
est auctoribus Thilenio et Hufelandio mucilago
(Schleim) ex hordeo preparato, cuius conſ-

dum est cubitum, quo altero mane constituto tempore lectus libenter relinquatur, postquam satis dormitum fuerit, ad dosin constitutam sereno animo sumendam.

11. Modice viventes hora quoque quinta vel sexta postmeridiana nonnulla pocula bibere poterunt. Verum ventriculo repleto nequidem concoctione finita aqua haec variorum incommodorum causa erit.

12. Hoc modo aqua biberetur per tres aut quatuor aut sex hebdomadas. Si cui vero aegroto aqua interne per longius tempus cum fructu sumenda sit, is per quatuor saltem hebdomadas a potu eius abstinere debet; quo spatio praeterlapso curatio cum spe felicis successus iterum incipi poterit, si per hoc tempus quovis respectu modice vixerit.

§. 41.

Regulae praecipuae, in lavando observandae.

Lavantur hic tum in aqua frigida, et subfrigida, tum in aqua tepida, atque, sed per-

---

ciendae modum invenies in *Burdach Handbuch der Heilmittellehre*. Leipzig. 1805. P. 243.

quam rarenter, [in aqua] perquam calida, quae temperaturam caloris naturalis sanguinis superat. Quis lavandi modus singulis aegrotis conveniat, definiendum est pro conditione aegroti cuiusque temporis convenienter principiis notis. Paucatantum subiungamus et monita de effectu nostrae aquae mineralis, et praecepta, quae in lavando observanda sint.

§. 42.

Effectus lavationum.

1. Purgant cutem a sordibus ei inhaerentibus.

2. Propterea promovent cutis transpirationem.

3. Voluptate quadam afficiunt nervos, praecepue ubi in aqua tepida loquim fuerit.

4. Excitant atque roborant totum corpus, augent circulationem, tolluntque stagnationes.

5. Per lenem et aequabilem aquae impressionem eiusque partes constituentes excitantes et roborantes proxime quidem cuius excitatur idque perquam leniter, eiusque functiones augentur; tum vero, quod inde sequitur.

6. per vasa absorbentia, quorum magna copia in tota superficie corporis ubique dispersa est, recipiuntur in corpus nostrum multa elementa per quam efficacia; unde effectus salubres cuiusque generis augentur, qui usum internum promovent. *)

§. 43.

Caloris frigorisque gradus definiti ex sententia MARCARDI.

Balneum frigidum, ad 50° Fahrenh, ad 8° Reaum.

*) Currie, medicus Liverpoolensis, negat quidem in lavando aliiquid per cutem absorberi, etiam si corpus teratur, quam sententiam experimento, quod in viro 66 annos nato institutum erat, demonstrare conatur. Verum causa, cur hic vir nihil absorberit, videtur insinuisse in ipsa huius aegroti natura. Neque maiorem vim demonstrandi habet aequale corporis pondus ante initum balneum cum eo, quod postea obtinet, propterea quod respiratione atque exhalatione elementa eiusdem ponderis exhalari possunt, quam imbibit. Effectus praeterē medicamentorum in forma liquida datorum, ut, Tart. Emet; Tinct. Cantharid; Extr. Cort. Peruv; mercurialium; extrinsecus adhibitorum, prorsus eius sententiam infringunt. Cf. *Realbibliothek der Heilkunst von Leune und Burdach.* 1r Bd. Leipzig 1803. P. 177 — 181. *Anatomiae corporis humani sensilis specimen auct. Seiler.* Erlang. 1799. P. 106.

<i>Balneum subfrigidum,</i>	a 50° ad 70° <i>Fahrenh.</i>
	a 8° ad 17° <i>Reaum.</i>
<i>Balneum tepidum,</i>	a 70° ad 86° <i>Fahrenh.</i>
	a 17° ad 24° <i>Reaum.</i>
<i>Balneum calidum,</i>	a 86° ad 96° <i>Fahrenh.</i>
	a 24° ad 28° <i>Reaum.</i>
<i>Balneum fervidum,</i>	a 96° <i>Fahrenh.</i> inde.

§. 44.

Regulae in adhibendis balneis.

1. *Corpus eodem modo praeparari* debet, quam ante curationem, quae bibenda aqua instituitur.

2. *Quoniam ex eodem fonte tam aqua, quae bibitur, quam ea, in qua lavatur, hauritur, initium lavandi a hora decima demum esse potest, finis vero semi hora post undecimam.*

3. *Quatuor ad minimum horae post cibum meridianum sumtum praeterlabi debent, antequam aegroti incipient lavari.*

4. *Quantum temporis in aqua remanendum sit, aliis aliter pro cuiusque aegroti ratione praecipitur. In aqua calida, cum nulla incommoda senserint, viginti minutus usque ad unam horam remanere poterunt; in frigida vero paucas tantum minutas. *)*

*) Praecipue post balneum frigidum et subfrigidum

5. Qui nondum lavando assuevit, is in balneo calido haud subito corpus in aquam immittere debet; in frigido vero caput antea atque pectus aqua irriganda sunt.

6. Perquam noxiū et periculōsum est aegrotos ante lavandum aut nimis moveri aut alia quacunque de causa calefieri.

7. Inter lavandum totum corpus panno balneo (flanello) leniter terendum est.

8. Postquam e balneo exierint aegroti, corpus siccandum est maxima cum cura et quantum celerrime fieri poterit, tum in lectum se conferant, atque placide nonnunquam exspectent, donec sudor advenerit; nunquam vero transpirationem impedian; tum vestimenta induant, satis calefacientia, atque sereno tempore sub divo ambulent.

9. Proderit post lavationem unam patellam Caffeae calidae bibisse, vel nonnunquam,

---

obervandus est cuiusque sensus. Qui leviorem se sentiet, eius robur augebitur. Sed nonnunquam in balneo eo usque manerund est, donec, primo frigoris sensu, qui statim ab initio, corpore in aquam immiso, percipitur, praeterlapsa, secundum frigus advenerit.

ut se res habet, complures patellas infusi e floribus sambuci.

10. In cephalalgia, congestionibus, haemorrhoeis imminentibus, breve tempus ante menses et post eos, ut in graviditate prorsus a lavando abstinendum est, nisi medico consulto.

SECTIO VII.

De morbis, in quibus aqua haec mineralis effectus salubres prodit.

§. 45.

Quamvis ex affectibus universalibus huius aquae medicatae (§. 24.) atque ex viribus medicis praecipuarum eius partium constituentium definiri queat, quemadmodum in singulis morbis adhiberi debeat; nihilominus tamen praecipuas tantum morborum formas hoc loco commemorare possumus, idque nomine tantum. Multis aliis morbis, qui his morborum formis cognati sunt, aqua haec mederi potest, quorum morborum nomina afferre haud valemus, quum ad rectum alicuius medicamenti usum non tantum nominis momentum sit, quantum naturae

atque indolis morbi. Propterea quoque non omnes morbi, quorum nomina mox afferam, semper et ubique, nullo excepto, aqua hac medicata sanabuntur, quoniam iis tantum curationem affert, quorum sistema reproductionis debilitatum est, systemata vero irritabilitatis atque sensibilitatis abnormem proportionem contraxerunt.

§. 46.

Praecipui itaque morbi, ad quos tollendos salubres huius aquae sunt vires, hi fere sunt:

1. Medetur debilitati organorum concoctionis, atque incommodis inde oriundis, ut defectui appetitus edendi; ructui acido; aestui ventriculi, pertinaci obstructioni alvi etc.

2. Salubres vires exserit in universalis fibrarum atonia; quapropter curae secundariae vices sustinere potest post morbos cum acutostum chronicos.

3. Praestantissimum remedium est in cachexia, chlorosi, scorbuto, et morbis, qui his cognati sunt.

4. Prodest in ptyalismo, omnibusque morbis, ex abusu mercurialium ortis.

5. Inservit in cephalgia periodica atque agrypnia hypochondriaca.

6. Proficua est in obstructionibus viscerum abdominalium, nondum inveteratis.

7. Egregiam opem fert in ictero, hypochondria, hysteria, atque affectibus haemorrhoidalibus.

8. Conducit quoque in arthritide[?] atque podagra; imo Cheynei *) placitis non a veritate absonum videtur, eam pariter ac sulfur mane et iejune cum lacte sumtam his morbis praecavere posse.

9. Praestans remedium est in tremore membrorum, hebetatione visus atque paralyse, effectis tamen magis nervis motoriis quam sensoriis.

10. Eximiis viribus gaudet in pollutionibus, fluore albo haud venereo, gonorrhoeis inveteratis, atque in omnibus blennorrhoeis.

11. Efficax est in rheumatismis atque doloribus vagis.

*) Essay on the nature and the true method of curing the gout, Lond. 1722. 8.

Gmelin apparatus medicam. P. II. Vol. 1. Götting. 1795. P. 160.

12. Adversus vermes quoque intestinales maximo cum fructu adhiberi potest.

13. Pollet quoque in morbis viarum urinariarum, coniunctis cum relaxatione, atque accumulatione muci glareae etc.

14. Efficacissimis certe medicamentis in mensibus suppressis abnormibus et dolorosis adnumeranda est.

15. Salutares vires exserit in febribus intermittentibus, quae coniunctae sunt cum obstructionibus viscerum abdominalium atque externa facie, ictero simili.

§. 47.

Omnium horum morborum, quorum recentium institui, aestate praeterita cum in pago Wissokoensi per aliquot mensium spatium comorarer curationem felici cum successu peregi. Icteri chronicci, rheumatismi, obstructions viscerum abdominalium, iam per plures annos durantes, haemorrhoides, quibus aegrotus a triginta adeo annis laboraverat, scorbutum, hypochondria, affectus hysterici, vehemens ptyalismus ex morbo nervorum ortus, obstructions alvi habituales, hebetatio visus, morbi ex abusu mercurialium.

arthritis, podagra, paralysis, fluor albus haud venereus, et gonorrhoea. debilitata digestio, febres intermitentes, mensesque abnormes suppressi et dolorosi, omnes hi morbi, adhibita aqua hac medicata, sanati sunt, neque raro accidit, ut in tempore brevissimo sanarentur. Inductioni itaque atque analogiae convenienter exspectari poterit, fore ut aqua haec medicata etiam aliis morbis, cognatione quadam hiscum coniunctis, quorum mentionem feci (§. 26 – 31) ubi de gasse hydrogenio atque ferro locutus sum, non minus efficaciter medeatur.

§. 48.

Verum enim vero usus huius aquae aut prorsus improbandus est, aut cautissime insti tuendus in fibris rigidis, atque abnormibus systematis vasorum motibus, praeterea in morbis acutis, atque in veris plethoris morbisque indole hyperthenica, tum in vehementioribus haemorrhoeis periculosisque, haemoptysi, tussi cruenta, haemorrhagia uteri etc. in congestionibus in partes nobiliores, apoplexia, cephalalgia chronica, in obstructionibus valde inveteratis cum rigiditate fibrarum, in suppurationibus in-

ternis, atque phisi inde oriunda; in hydrope aut
pectoris aut saccato, in affectibus, qui ortu
trahunt ex maiori calculo vesicæ aut renum,
in herniis aut intestinorum aut inguinalibus au
ventriculi gravioribus, aut iis, in quibus perि
culum est, ut incacerrentur.